

## Lacul de Mihai Eminescu

Mihai Eminescu, cel mai mare poet roman a fost considerat "omul deplin al culturii romanesti" ( C. Noica) sau poetul nepereche ( G. Calinescu). In registrul tematic eminescian un loc aparte este ocupat de tema naturii si a iubirii. Cele 2 componente tematice se potentializeaza si se ilumineaza reciproc in cateva creatii precum "Dorinta", "Craiasa din povesti" si, nu in ultimul rand "Lacul".

Opera lirica este creatia in care autoru isi exprima in mod direct, subiectiv trairile si sentimentele prin limbaj, imagini artistice si figuri de stil. Opera literara "Lacul" este o creatia in care autorul, Mihai Eminescu, isi exprima in mod direct sentimentele de dragoste, regret, melancolie. El transpune vocea sa eului liric, a carui prezenta in text este marcata prin forme verbale si pronominale de persoana I: "eu", "trec", "ascult", "mi". Eul poetic in ipostaza indragostitului isi imagineaza, intr-un cadru feeric de natura, intalnirea cu iubita, desemnata prin pronumele personal "ea", ortografiat cu litere cursive. Se individualizeaza si se unicizeaza astfel imaginea ideala a iubitei.

Discursul liric (textul poetic) ia forma unui monolog liric si se structureaza in cinci catrene cu ritm trohaic, masura scurta, de opt silabe. Rima confera un plus de muzicalitate poeziei prin asonanta (rima imperfecta) a versurilor 1 si 3 si rima incrucisata a versurilor 2 si 4.

Primul tablou poetic include prima strofa si debuteaza cu elemente care alcatuiesc decorul imaginat pentru intalnirea indragostitilor. Prin descrierea subiectiva se releva termini (cuvinte) din campul semantic al naturii, definitorii pentru cadrul natural eminescian: "lacul", "codrii", "nuferi", "maluri", "trestii", "apa", "luna", "flori de nufar".

Pentru a proiecta imaginea iubitei, indragostitul isi inchipuie scenariul (ritualul) intalnirii in registrul nocturn, misterios, in lumina arfintie a lunii. Paleta cromatica este sugestiva. Se remarca pustietatea culorilor: epitetul cromatic "lacul albastru" exprima profunzimea, seninatatea si armonia. Inversiunea "lacul codrilor" atrage atentia asupra situarii lacului in centrul lumii. (Lacul este oglinda cerului si locul in care lumina lunii isi manifesta prezenta in nesfarsite oglinzi acvatice. Stralucirea noptii de contureaza si prin epitetul cromatic "nuferi galbeni" si "cercuri albe " care de asemenea anticipeaza imaginea angelica a iubitei. Simetric, in ultima strofa epitetul cromatic "lacul cel albastru" se repeta, dar galbenul stralucitor se estompleaza ca sugestie a tristetii si melancoliei eului poetic: "lacul cel albastru Incarcat cu flori de nufar".

Verbele la timpul prezent "cutremura" si la gerunziu "tresarind" creeaza o atmosfera de vraja, de visare. Se anticipeaza astfel imaginea idealizata a iubitei planuita de indragostitul visator, melancolic "Si eu trec de-a lung de maluri Parc-aud si parc-astept". Adverbul "parca", marca a incertitudinii, situeaza chipul feminin la granita dintre real si fabulos: "Ea din trestii sa rasara Si sa-mi cada lin pe piept". Imaginea iubitei nu se caracterizeaza intr-un portret; ea este doar o proiectie imaginara a indragostitului, o prezenta luminoasa dupa cum sugereaza si verbul "sa rasara".

## Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari  
<http://referatenoi.ro>

---

Urmeaza o succesiune de verbe la modul conjunctiv: "sa rasara", "sa sarim", "sa cada", "sa sarim", "sa scap", "sa plutim", "fosneasca", "sune" (ultimele doua verbe sunt la conjunctiv, eliptice de conjunctia "sa"). Ele sunt distribuite in a II-a, a III-a si a IV-a strofa, sugerand o actiune posibila , dar nerealizata.

Scenariul intalnirii indragostitilor releva gesturi sugereaza intimitata si inefabilul iubirii: "sa cada lin pe piept (epitet adverbial), "sa plutim", "farmec". Implinirea visata a idealului de iubire se contureaza si prin verbe la persoana I plural: "sa sarim", "sa plutim", care releva imaginea visata a androgenului.

Fericirea visata se transpune si asupra elementelor naturii care reflecta armonia indragostitilor. Relevante sunt inversiunea si epitetele "blanda luna", "lin fosneasca", "unduioasa apa" care sustin imagini auditive. Vraja versurilor se degaja si din muzicalitatea interioara sustinuta prin aliteratia si asonanta: "Unduioasa apa sune".

Ultima strofa marcheaza revenirea la planul real. Verbele sunt la prezent si exprima singuratatea si melancholia indragostitului. "Singuratic In zadar suspin si sufar". Punctele de suspensie au valoare expresiva si sugereaza regretul neimplinirii visului de iubire: "Dar nu vine...".

Titlul, prima oferta de interpretare a textului, confera circularitate, simetrie poeziei, transformand simbolul acvatic intr-un "personaj" al textului, care determina reveria indragostitului. Pentru ca intruneste notele definitorii ale genului liric, "Lacul" este o creatie lirica.